

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

28. toukokuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2018/C 182/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuim

2018/C 182/02	Asia C-80/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.2.2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (Unesa) v. Espanjan valtio ja Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.	2
2018/C 182/03	Asia C-81/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.2.2018 – Endesa Generación SA v. Espanjan valtio	3
2018/C 182/04	Asia C-82/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.2.2018 – Endesa Generación SA v. Espanjan valtio ja Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.	4
2018/C 182/05	Asia C-83/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2018 – Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. v. Espanjan valtio	6
2018/C 182/06	Asia C-97/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 12.2.2018 – Openbaar Ministerie v. ET	7

2018/C 182/07	Asia C-99/18 P: Valitus, jonka FTI Touristik GmbH on tehnyt 12.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-475/16, FTI Touristik v. EUIPO, 30.11.2017 antamasta tuomiosta	8
2018/C 182/08	Asia C-130/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 19.2.2018 – flihtright GmbH v. Eurowings GmbH	8
2018/C 182/09	Asia C-134/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) on esittänyt 19.2.2018 – Maria Vester v. Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv)	9
2018/C 182/10	Asia C-143/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Bonn (Saksa) on esittänyt 23.2.2018 – Antonio Romano ja Lidia Romano v. DSL Bank	9
2018/C 182/11	Asia C-160/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 28.2.2018 – X BV v. Staatssecretaris van Financiën	10
2018/C 182/12	Asia C-163/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 1.3.2018 – HQ omasta puolestaan, sekä alaikäisen lapsensa IP:n laillisena edustajana, ja JO v. Aegean Airlines SA	11
2018/C 182/13	Asia C-179/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidsrechtbank Gent (Belgia) on esittänyt 7.3.2018 – Ronny Rohart v. Federale Pensioendienst	12
2018/C 182/14	Asia C-180/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 9.3.2018 – Agrenergy Srl v. Ministero dello Sviluppo Economico	12
2018/C 182/15	Asia C-184/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Central Administrativo Sul (Portugali) on esittänyt 12.3.2018 – Fazenda Pública v. Carlos Manuel Patrício Teixeira ja Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira	13
2018/C 182/16	Asia C-185/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 9.3.2018 – Oro Efectivo SL v. Diputación Foral de Bizkaia	13
2018/C 182/17	Asia C-192/18: Kanne 15.3.2018 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	14
2018/C 182/18	Asia C-201/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 19.3.2018 – Mydibel SA v. Belgian valtio	15
2018/C 182/19	Asia C-206/18: Kanne 23.3.2018 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	16
2018/C 182/20	Asia C-221/18 P: Valitus, jonka Électricité de France (EDF) on tehnyt 27.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-747/15, EDF v. komissio, 16.1.2018 antamasta tuomiosta	17
2018/C 182/21	Asia C-247/18 P: Valitus, jonka Italian tasavalta on tehnyt 9.4.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-91/16, Italia v. komissio, 25.1.2018 antamasta tuomiosta	18

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 182/22	Asia T-271/10 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.4.2018 – H v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Kansallinen henkilöstön jäsen, joka on lähetetty Bosnia ja Hertsegovinassa toteuttavaan poliisioperaation (EUPM) — Siirtopäätös — EUPM:n johtajan toimivalta päättää lähetetyn kansallisen henkilöstön jäsenen siirrosta — Perusteluvollisuus — Harkintavallan väärinkäyttö — Ilmeinen arviointivirhe — Työpaikkakiusaaminen)	20
---------------	---	----

2018/C 182/23	Asia T-274/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.4.2018 – Alcogroup ja Alcodis v. komissio (Kumoamiskanne — Kilpailu — Kartellit ja muut yhteistoimintajärjestelyt — Bioetanolin ja etanolin markkinat — Hallinnollinen menettely — Päätös, jossa määrätään tarkastuksesta — Komission tarkastusvalta — Asianajajien ja asiakkaiden välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuden suoja — Aikaisemman tarkastuksen jälkeen vaihdetut asiakirjat — Komissio on kieltäytynyt keskeyttämästä kyseisiä rikkomismenettelyjä — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen) .	20
2018/C 182/24	Asia T-732/16 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 22.3.2018 – Valencia Club de Fútbol v. komissio (Välitoimet — Valtiontuet — Espanjan viranomaisten tiettyjen ammattilaisjalkapalloseurojen hyväksi myöntämä tuki — Julkisyhteisön myöntämä valtiontakausta — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	21
2018/C 182/25	Asia T-766/16 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 22.3.2018 – Hércules Club de Fútbol v. komissio (Välitoimet — Valtiontuet — Espanjan viranomaisten tiettyjen ammattilaisjalkapalloseurojen hyväksi myöntämä tuki — Julkisyhteisön myöntämä valtiontakausta — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	22
2018/C 182/26	Asia T-361/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2018 – Eco-Bat Technologies ym. v. komissio (Kumoamiskanne — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Auton akkujen kierrätysmarkkinat — Päätös, jolla oikaistaan päätöstä, jolla todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen ja määrätään sakkoja — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Myöhässä jätetty kanne — Tutkimatta jättäminen)	22
2018/C 182/27	Asia T-574/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2018 – UD v. komissio (Henkilöstö — Perhe-eläkkeen saaja — Sosiaaliturva — Tiettyjen terveydenhoitokustannusten korvaamista koskevaa ennakkosuostumusta koskevan hakemuksen hylkääminen — Uusi hakemus — Puhtaasti vahvistava toimi — Kanteen nostamisen määräaika — Tutkimatta jättäminen)	23
2018/C 182/28	Asia T-34/18: Kanne 24.1.2018 – Giove Gas v. EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)	23
2018/C 182/29	Asia T-135/18: Kanne 5.3.2018 – Szegedi Csanád v. parlamentti	24
2018/C 182/30	Asia T-198/18: Kanne 16.3.2018 –Chrysses Demetriades & Co. ja Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co v. neuvosto ym.	26
2018/C 182/31	Asia T-203/18: Kanne 23.3.2018 – VQ v. EKP	26
2018/C 182/32	Asia T-219/18: Kanne 30.3.2018 – Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Skootterit)	28
2018/C 182/33	Asia T-228/18: Kanne 5.4.2018 – Transtec v. komissio	29

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2018/C 182/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 166, 14.5.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 161, 7.5.2018

EUVL C 152, 30.4.2018

EUVL C 142, 23.4.2018

EUVL C 134, 16.4.2018

EUVL C 123, 9.4.2018

EUVL C 112, 26.3.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.2.2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (Unesa) v. Espanjan valtio ja Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

(Asia C-80/18)

(2018/C 182/02)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asociación Española de la Industria Eléctrica (Unesa)

Vastapuolet: Espanjan valtio ja Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko saastuttaja maksaa -periaate, josta määrätään SEUT 191 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon peruseriaatteita koskevien Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan, joita sovelletaan direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa annettuun sääntelyyn siltä osin kuin siinä säädetään muiden tavoitteiden ohella kilpailulle avoimista ja syrjimättömistä sähköalan markkinoista, kanssa, ja jota voidaan muuttaa vain yleiseen taloudelliseen etuun, kuten ympäristönsuojeluun, liittyvistä syistä, esteenä yksinomaan ydinergiasta sähköä tuottavilta yrityksiltä kannettavien verojen käyttöönotolle silloin, kun kyseisten verojen päätarkoitus ei liity ympäristöön vaan niillä pyritään lisäämään sähköenergian rahoitusjärjestelmän tuloja siten, että edellä mainituille yrityksille aiheutuu tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta suurempi rasitus muihin samaa toimintaa harjoittaviin yrityksiin nähden?
- 2) Onko unionin lainsäädännön nojalla mahdollista ottaa kilpailulle avoimilla ja syrjimättömillä sähkömarkkinoilla käyttöön ympäristöveroja ydinalan toimintaan olennaisesti liittyvän saastekuormituksen perusteella täsmentämättä kuitenkaan tätä asiaa koskevissa säännöksissä, sillä verojen käyttöönotto pyritään perustelevaan lain johdanto-osassa eikä lain normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa ole syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavan veron osalta otettu huomioon katettavien kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eikä täsmennyksiä ole annettu myöskään radioaktiivisen jätteen varastoinnin osalta, koska sen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla, eikä myöskään verotulojen käytöstä säädetä selvästi, ja edellä mainitut yritykset asetetaan korvausvastuuseen enintään 1 200 miljoonan euron määrään saakka?
- 3) Täytyykö edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus siitä, että yleisen taloudellisen edun nimissä asetettavat velvoitteet, kuten ympäristönsuojelu, ovat selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, kun ympäristönsuojelutavoitetta ja ympäristöveron ominaispiirteitä ei ole täsmennetty säädöksen normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa?

- 4) Ovatko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätty saastuttaja maksaa -periaate, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa määrätty yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet sekä direktiivin 2005/89/EY⁽²⁾ 3 ja 5 artikla, siltä osin kuin niillä pyritään varmistamaan ”sähkön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta” ja kehoitetaan jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, ”etteivät tämän direktiivin mukaisesti vahvistetut toimenpiteet ole syrjiviä ja aiheuta kohtuutonta taakkaa markkinatoimijoille”, esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan kaikki sähköalan yritykset vastaamaan tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta mutta määrätään erityisen raskaita veroluonteisia maksuja ydinsähköä tuottaville yrityksille (lukuun ottamatta vesivoimayhtiöitä, joita pidetään uusiutuvan energian tuottajina) siten, että kyseisiin yrityksiin kohdistuu suurempi verorasitus kuin muihin energiemarkkinoilla toimiviin yrityksiin, jotka on vapautettu näistä maksuista, vaikka jotkin niistä saastuttavat ympäristöä enemmän, ja perustellaan näitä maksuja ympäristönsuojeluun liittyvillä syillä ydinalan toimiin olennaisesti liittyvien riskien ja epävarmuustekijöiden takia mutta ei täsmennetä kustannuksia eikä säädetä verotulojen käytöstä ympäristönsuojelutarkoituksiin sillä perusteella, että ydinjätteen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan muilla veroilla ja ydinsähköä tuottavat yritykset on asetettu korvausvastuuseen, koska kyseinen kansallinen lainsäädäntö vääristää vapautettujen sisämarkkinoiden vaatimusten mukaista vapaata kilpailua suosimalla muita sähköntuottajia, joiden ei tarvitse maksaa ympäristöveroja käyttäessään saastuttavampia energialähteitä?
- 5) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätyn saastuttaja maksaa -periaatteen kanssa ristiriidassa sellainen ydinsähkön tuotannosta syntyvästä käytetystä ydinpoltoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettava vero, jonka vain ydinenergian tuotantolaitokset joutuvat maksamaan ja josta muut edellä mainittuja jätteitä mahdollisesti tuottavat alat on vapautettu, jolloin muita ydinmateriaaleja tai ydinenergian lähteitä käyttäviä toiminnanharjoittajia ei veroteta siitä huolimatta, että niiden toiminta vaikuttaa suojeltavaan ympäristönäkökohtaan?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18.1.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/89/EY (EUVL 2005, L 33, s. 22).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.2.2018 – Endesa Generación SA v. Espanjan valtio

(Asia C-81/18)

(2018/C 182/03)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Endesa Generación SA

Vastapuoli: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko saastuttaja maksaa -periaate, josta määrätään SEUT 191 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon perusperiaatteita koskevien [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan, joita sovelletaan direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksiin siltä osin kuin niissä säädetään muiden tavoitteiden ohella kilpailulle avoimista ja syrjimättömistä sähköalan markkinoista, kanssa, ja jota voidaan muuttaa vain yleiseen taloudelliseen etuun, kuten ympäristönsuojeluun, liittyvistä syistä, esteenä yksinomaan ydinenergiasta sähköä tuottavilta yrityksiltä kannettavien verojen käyttöönotolle silloin, kun kyseisten verojen päätarkoitus ei liity ympäristöön, vaan niillä pyritään lisäämään sähköenergian rahoitusjärjestelmän tuloja siten, että edellä mainituille yrityksille aiheutuu tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta suurempi rasitus muihin samaa toimintaa harjoittaviin yrityksiin nähden?

- 2) Onko edellä mainittu unionin lainsäädäntö esteenä sille, että kilpailulle avoimilla ja syrjimättömillä sähkömarkkinoilla otetaan käyttöön ympäristöveroja ydinalan toimintaan olennaisesti liittyvän saastekuormituksen perusteella täsmennämättä kuitenkaan tätä asiaa säännöksissä, sillä verojen käyttöönotto pyritään perustelemaan lain johdanto-osassa eikä lain normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa ole syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavan veron osalta otettu huomioon katettavien kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eikä täsmennyksiä ole annettu myöskään radioaktiivisen jätteen varastoinnin osalta, koska sen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla, eikä myöskään verotulojen käytöstä ei säädetä selvästi, ja edellä mainitut yritykset asetetaan korvausvastuuseen enintään 1 200 miljoonan euron määrään saakka? [alkup. s. 36]
- 3) Onko direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 2 kohta, jonka mukaan ydinvoiman tuotantoteollisuudelle esimerkiksi ympäristönsuojelun kaltaista yleistä etua koskevista syistä asetettavien erityisten veloitteiden on oltava selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, esteenä laissa 15/2012 säädetyille veroille silloin, kun ympäristönsuojelutavoitetta ja ympäristöverojen ominaispiirteitä ei ole täsmennetty säädöksen normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa?
- 4) Ovatko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätty saastuttaja maksaa -periaate, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa määrätty yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet sekä direktiivin 2005/89/EY⁽²⁾ 3 ja 5 artikla, joilla pyritään varmistamaan ”sähkön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta” ja kehoitetaan jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, ”etteivät tämän direktiivin mukaisesti vahvistetut toimenpiteet ole syrjiviä ja aiheuta kohtuutonta taakkaa markkinatoimijoille”[,] esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan kaikki sähköalan yritykset vastaamaan tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta mutta määrätään erityisen raskaita veroluonteisia maksuja ydinsähköä tuottaville yrityksille (lukuun ottamatta vesivoimayhtiöitä, joita pidetään uusiutuvan energian tuottajina) siten, että kyseisiin yrityksiin kohdistuu suurempi verorasitus kuin muihin energiamarkkinoilla toimiviin yrityksiin, jotka on vapautettu näistä maksuista, vaikka jotkin niistä saastuttavat ympäristöä enemmän, ja perustellaan näitä maksuja ympäristönsuojeluun liittyvillä syillä ydinalan toimiin olennaisesti liittyvien riskien ja epävarmuustekijöiden takia mutta ei täsmennetä kustannuksia eikä säädetä verotulojen käytöstä ympäristönsuojelutarkoituksiin sillä perusteella, että ydinjätteen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla ja ydinsähköä tuottavat yritykset on asetettu korvausvastuuseen, koska kyseinen kansallinen lainsäädäntö vääristää vapautettujen sisämarkkinoiden vaatimusten mukaista vapaata kilpailua suosimalla muita sähköntuottajia, joiden ei tarvitse maksaa ympäristöveroja siitä huolimatta, että ne käyttävät saastuttavampia energialähteitä?
- 5) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohta, jossa määrätään saastuttaja maksaa -periaatteesta, esteenä ydinsähkön tuotannosta syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavalle verolle, jonka vain ydinenergian tuotantolaitokset joutuvat maksamaan ja josta muut edellä mainittuja jätteitä mahdollisesti tuottavat alat on vapautettu, jolloin muita ydinmateriaaleja tai ydinenergian lähteitä käyttäviä toiminnanharjoittajia ei veroteta siitä huolimatta, että niiden toiminta vaikuttaa suojeltaviin ympäristöarvoihin?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18.1.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/89/EY (EUVL 2005, L 33, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.2.2018 – Endesa
Generación SA v. Espanjan valtio ja Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.**

(Asia C-82/18)

(2018/C 182/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Endesa Generación SA

Vastapuolet: Espanjan valtio ja Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko saastuttaja maksaa -periaate, josta määrätään SEUT 191 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon perusperiaatteita koskevien Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan, joita sovelletaan direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa annettuun sääntelyyn siltä osin kuin siinä säädetään muiden tavoitteiden ohella kilpailulle avoimista ja syrjimättömistä sähköalan markkinoista, kanssa, ja jota voidaan muuttaa vain yleiseen taloudelliseen etuun, kuten ympäristönsuojeluun, liittyvistä syistä, esteenä yksinomaan ydinenergiasta sähköä tuottavilta yrityksiltä kannettavien verojen käyttöönotolle silloin, kun kyseisten verojen päätarkoitus ei liity ympäristöön vaan niillä pyritään lisäämään sähköenergian rahoitusjärjestelmän tuloja siten, että edellä mainituille yrityksille aiheutuu tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta suurempi rasitus muihin samaa toimintaa harjoittaviin yrityksiin nähden?
- 2) Onko unionin lainsäädännön nojalla mahdollista ottaa kilpailulle avoimilla ja syrjimättömillä sähkömarkkinoilla käyttöön ympäristöveroja ydinalan toimintaan olennaisesti liittyvän saastekuormituksen perusteella täsmentämättä kuitenkaan tätä asiaa koskevissa säännöksissä, sillä verojen käyttöönotto pyritään perustelevaan lain johdanto-osassa eikä lain normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa ole syntyvästä käytetystä ydinpoltoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavan veron osalta otettu huomioon katettavien kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eikä täsmennyksiä ole annettu myöskään radioaktiivisen jätteen varastoinnin osalta, koska sen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla, eikä myöskään verotulojen käytöstä säädetä selvästi, ja edellä mainitut yritykset asetetaan korvausvastuuseen enintään 1 200 miljoonan euron määrään saakka?
- 3) Täyttykö edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus siitä, että yleisen taloudellisen edun nimissä asetettavat velvoitteet, kuten ympäristönsuojelu, ovat selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, kun ympäristönsuojelutavoitetta ja ympäristöveron ominaispiirteitä ei ole täsmennetty säädöksen normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa?
- 4) Ovatko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätty saastuttaja maksaa -periaate, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa määrätty yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet sekä direktiivin 2005/89/EY⁽²⁾ 3 ja 5 artikla, siltä osin kuin niillä pyritään varmistamaan "sähkön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta" ja kehoitetaan jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, "etteivät tämän direktiivin mukaisesti vahvistetut toimenpiteet ole syrjiviä ja aiheuta kohtuutonta taakkaa markkinatoimijoille", esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan kaikki sähköalan yritykset vastaaman tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta mutta määrätään erityisen raskaita veroluonteisia maksuja ydinsähköä tuottaville yrityksille (lukuun ottamatta vesivoimayhtiöitä, joita pidetään uusiutuvan energian tuottajina) siten, että kyseisiin yrityksiin kohdistuu suurempi verorasitus kuin muihin energiemarkkinoilla toimiviin yrityksiin, jotka on vapautettu näistä maksuista, vaikka jotkin niistä saastuttavat ympäristöä enemmän, ja perustellaan näitä maksuja ympäristönsuojeluun liittyvillä syillä ydinalan toimiin olennaisesti liittyvien riskien ja epävarmuustekijöiden takia mutta ei täsmennetä kustannuksia eikä säädetä verotulojen käytöstä ympäristönsuojelutarkoituksiin sillä perusteella, että ydinjätteen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan muilla veroilla ja ydinsähköä tuottavat yritykset on asetettu korvausvastuuseen, koska kyseinen kansallinen lainsäädäntö vääristää vapautettujen sisämarkkinoiden vaatimusten mukaista vapaata kilpailua suosimalla muita sähköntuottajia, joiden ei tarvitse maksaa ympäristöveroja käyttäessään saastuttavampia energialähteitä?

- 5) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätyn saastuttaja maksaa -periaatteen kanssa ristiriidassa sellainen ydinsähkön tuotannosta syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettava vero, jonka vain ydinenergian tuotantolaitokset joutuvat maksamaan ja josta muut edellä mainittuja jätteitä mahdollisesti tuottavat alat on vapautettu, jolloin muita ydinmateriaaleja tai ydinenergian lähteitä käyttäviä toiminnanharjoittajia ei veroteta siitä huolimatta, että niiden toiminta vaikuttaa suojeltavaan ympäristönäkökohtaan?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18.1.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/89/EY (EUVL 2005, L 33, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2018 – Iberdrola
Generación Nuclear S.A.U. v. Espanjan valtio**

(Asia C-83/18)

(2018/C 182/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Vastapuoli: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko saastuttaja maksaa -periaate, josta määrätään SEUT 191 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon perusperiaatteita koskevien Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan, joita sovelletaan direktiivin 2009/72/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa annettuun sääntelyyn siltä osin kuin siinä säädetään muiden tavoitteiden ohella kilpailulle avoimista ja syrjimättömistä sähköalan markkinoista, kanssa, ja jota voidaan muuttaa vain yleiseen taloudelliseen etuun, kuten ympäristönsuojeluun, liittyvistä syistä, esteenä yksinomaan ydinenergiasta sähköä tuottavilta yrityksiltä kannettavien verojen käyttöönotolle silloin, kun kyseisten verojen päätarkoitus ei liity ympäristöön vaan niillä pyritään lisäämään sähköenergian rahoitusjärjestelmän tuloja siten, että edellä mainituille yrityksille aiheutuu tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta suurempi rasitus muihin samaa toimintaa harjoittaviin yrityksiin nähden?
- 2) Onko unionin lainsäädännön nojalla mahdollista ottaa kilpailulle avoimilla ja syrjimättömillä sähkömarkkinoilla käyttöön ympäristöveroja ydinalan toimintaan olennaisesti liittyvän saastekuormituksen perusteella täsmentämättä kuitenkaan tätä asiaa koskevissa säännöksissä, sillä verojen käyttöönotto pyritään perustelevaan lain johdanto-osassa eikä lain normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa ole syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavan veron osalta otettu huomioon katettavien kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eikä täsmennyksiä ole annettu myöskään radioaktiivisen jätteen varastoinnin osalta, koska sen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla, eikä myöskään verotulojen käytöstä säädetä selvästi, ja edellä mainitut yritykset asetetaan korvausvastuuseen enintään 1 200 miljoonan euron määrään saakka?
- 3) Täytyykö edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus siitä, että yleisen taloudellisen edun nimissä asetettavat velvoitteet, kuten ympäristönsuojelu, ovat selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, kun ympäristönsuojelutavoitetta ja ympäristöveron ominaispiirteitä ei ole täsmennetty säädöksen normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa?

- 4) Ovatko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätty saastuttaja maksaa -periaate, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa määrätty yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet sekä direktiivin 2005/89/EY⁽²⁾ 3 ja 5 artikla, siltä osin kuin niillä pyritään varmistamaan ”sähkön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta” ja kehoitetaan jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, ”etteivät tämän direktiivin mukaisesti vahvistetut toimenpiteet ole syrjiviä ja aiheuta kohtuutonta taakkaa markkinoimijoille”, esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan kaikki sähköalan yritykset vastaamaan tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta mutta määrätään erityisen raskaita veroluonteisia maksuja ydinsähköä tuottaville yrityksille (lukuun ottamatta vesivoimayhtiöitä, joita pidetään uusiutuvan energian tuottajina) siten, että kyseisiin yrityksiin kohdistuu suurempi verorasitus kuin muihin energiemarkkinoilla toimiviin yrityksiin, jotka on vapautettu näistä maksuista, vaikka jotkin niistä saastuttavat ympäristöä enemmän, ja perustellaan näitä maksuja ympäristönsuojeluun liittyvillä syillä ydinalan toimiin olennaisesti liittyvien riskien ja epävarmuustekijöiden takia mutta ei täsmennetä kustannuksia eikä säädetä verotulojen käytöstä ympäristönsuojelutarkoituksiin sillä perusteella, että ydinjätteen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan muilla veroilla ja ydinsähköä tuottavat yritykset on asetettu korvausvastuuseen, koska kyseinen kansallinen lainsäädäntö vääristää vapautettujen sisämarkkinoiden vaatimusten mukaista vapaata kilpailua suosimalla muita sähköntuottajia, joiden ei tarvitse maksaa ympäristöveroja käyttäessään saastuttavampia energialähteitä?
- 5) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätyn saastuttaja maksaa -periaatteen kanssa ristiriidassa sellainen ydinsähkön tuotannosta syntyvästä käytetystä ydinpoltoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettava vero, jonka vain ydinenergian tuotantolaitokset joutuvat maksamaan ja josta muut edellä mainittuja jätteitä mahdollisesti tuottavat alat on vapautettu, jolloin muita ydinmateriaaleja tai ydinenergian lähteitä käyttäviä toiminnanharjoittajia ei veroteta siitä huolimatta, että niiden toiminta vaikuttaa suojeltavaan ympäristönäkökohtaan?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18.1.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/89/EY (EUVL 2005, L 33, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 12.2.2018 –
Openbaar Ministerie v. ET**

(Asia C-97/18)

(2018/C 182/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Nederland

Pääasian asianosaiset

Hakija: Openbaar Ministerie

Vastapuoli: ET

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko puitepäätöksen 2006/783/YOS⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että kun pannaan Alankomaissa täytäntöön päätöksen tehneen valtion siirtämä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, voidaan soveltaa rikosprosessilain 577c §:ssä tarkoitettua veloitteen täyttämiseen pakottamiseksi määrättävää vankeutta (painostusvankeus) myös, kun otetaan huomioon Hoge Raadin 20.12.2011 tekemä päätös,⁽²⁾ jonka mukaan kyseistä painostusvankeutta on pidettävä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettuna rangaistuksena?

- 2) Onko painostusvankeuden soveltamismahdollisuuden kannalta merkitystä sillä, tunnetaanko mahdollisuus kyseisen seuraamuksen soveltamiseen myös päätöksen tehneen valtion oikeudessa?

⁽¹⁾ Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin 6.10.2006 tehty neuvoston puitepäätös 2006/783/YOS (EUVL 2006, L 328, s. 59).

⁽²⁾ NL:HR:2011:BP9449.

Valitus, jonka FTI Touristik GmbH on tehnyt 12.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-475/16, FTI Touristik v. EUIPO, 30.11.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-99/18 P)

(2018/C 182/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: FTI Touristik GmbH (edustaja: A. Parr, Rechtsanwältin)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) sekä Harald Prantner ja Daniel Giersch

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston 30.11.2017 antama ratkaisu (T-475/16) on kumottava
- EUIPO on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan vastainen. Ratkaisua ei ole perusteltu riittävästi. Ei ole otettu huomioon kaikkia niitä tosiseikkoja, joiden vuorovaikutus on sekaannusvaaran arvioimiseksi tarpeen. Tässä on kyse oikeudellisesta virheestä.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (korvattu Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1001 (EUVL L 154, s. 1))

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 19.2.2018 – flightright GmbH v. Eurowings GmbH

(Asia C-130/18)

(2018/C 182/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: flightright GmbH

Vastaaja: Eurowings GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ (jäljempänä lentomatkustajien oikeuksia koskeva asetus) 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohtaa tulkittava siten, että oikeus saada korvausta, jos lento peruutetaan alle seitsemän päivää ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa, menetetään myös siinä tapauksessa, että matkustajalle uudelleenreitityksen johdosta aiheutuva ajanmenetys on kokonaisuudessaan alle kolme tuntia mutta yli kaksi tuntia, koska matkustaja saapuu todellisuudessa perille yli kaksi tuntia mutta alle kolme tuntia suunniteltua saapumisaikaa myöhemmin?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) on esittänyt 19.2.2018 – Maria Vester v. Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv)

(Asia C-134/18)

(2018/C 182/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Maria Vester

Vastaaja: Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Rikottaanko Euroopan unionin toiminnasta 25.3.1957 tehdyn sopimuksen (SEUT) 45 ja 48 artiklaa, jos viimeinen toimivaltainen jäsenvaltio työhön kykenemättömyyden alkaessa, 52 viikkoa kestäneen työhön kykenemättömyyttä koskevan karenssiajan, jonka aikana myönnetään sairausetuuksia, päätyttyä epää oikeuden työkyvyttömyysetuuteen sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 883/2004⁽¹⁾ 57 artiklan perusteella ja toinen jäsenvaltio, joka ei ole viimeinen toimivaltainen jäsenvaltio, soveltaa suhteutettua työkyvyttömyysetuutta koskevan oikeuden tutkimiseen 104 viikon karenssiaikaa kyseisen jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti?
- 2) Onko vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden kanssa yhteensopivaa, että asianomainen joutuu tämän karenssiajasta aiheutuvan katkon aikana turvautumaan sosiaaliapuun, vai velvoittavatko SEUT 45 ja SEUT 48 artikla sen jäsenvaltion, joka ei ole viimeinen toimivaltainen jäsenvaltio, tutkimaan työkyvyttömyysetuuksia koskevan oikeuden viimeisen toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn karenssiajan päätyttyä myös siinä tapauksessa, että tätä ei kyseisen muun kuin viimeisen toimivaltaisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa sallita?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 166, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Bonn (Saksa) on esittänyt 23.2.2018 – Antonio Romano ja Lidia Romano v. DSL Bank

(Asia C-143/18)

(2018/C 182/10)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Bonn

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Antonio Romano ja Lidia Romano

Vastaaja: DSL Bank

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2002/65/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle tai käytännölle, jonka mukaan lainasopimusten etämyynnissä peruuttamisoikeutta ei ole suljettu pois, kun kumpikin osapuoli on jo täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä ennen kuin kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan?
- 2) Onko direktiivin 2002/65/EY 4 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toista luetelmakohtaa ja 6 artiklan 6 kohtaa tulkittava siten, että arvioitaessa sitä, onko kuluttaja saanut asianmukaisesti kansallisessa lainsäädännössä säädetty, direktiivin 2002/65/EY 5 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot, ja kuluttajan peruuttamisoikeuden käyttöä kansallisessa lainsäädännössä lähtökohdaksi on otettava tavanomaisesti valistunut, kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja, kun otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat tosiseikat ja kaikki sopimuksen tekoon liittyvät olosuhteet?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko direktiivin 2002/65/EY 7 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään, että kuluttajaluottoa koskevan etäsopimuksen peruuttamisilmoituksen jälkeen palveluntarjoajan on maksettava kuluttajalle tältä etäsopimuksen mukaisesti saamansa määrän lisäksi myös korvausta siitä, että tämä määrä on ollut sen käytettävissä?

⁽¹⁾ Kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta 23.9.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY (EYVL 2002, L 271, s. 16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 28.2.2018 –
X BV v. Staatssecretaris van Financiën**

(Asia C-160/18)

(2018/C 182/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X BV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 1484/95⁽¹⁾ 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohtaa, luettuina yhdessä asetuksen (EY) N:o 1234/2007⁽²⁾ 141 artiklan kanssa, tulkittava siten, että niissä säädetyn tarkastusmekanismin, myös kun kyseessä on jälkitarkastus, tarkoituksena on pelkäämistään varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat hyvissä ajoin saada tietoonsa peräkkäisiin liiketoimiin liittyvät tosiseikat tai olosuhteet, jotka saattavat antaa aiheen epäillä ilmoitettujen cif-tuontihintojen todenmukaisuutta ja voivat muodostaa syyn tarkempien tutkimusten suorittamiseen?

Vai onko päinvastainen kanta oikea, ja onko asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohdassa selostettua tarkastusmekanismia, myös kun kyseessä on jälktarkastus, tulkittava siten, että tuojan yhteisön markkinoilla toteuttamat jälleenmyynnit lähetykselle ilmoitettua cif-tuontihintaa alempaan hintaan, johon on lisätty tuonnin yhteydessä perittävien tullien määrä, eivät täytä yhteisön markkinoilla vaadittuja (myynti)edellytyksiä, joten jo tästä syystä lisätullit on maksettava? Onko viimeksi esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta eroa sillä, ovatko edellä tarkoitettut tuojan toteuttamat jälleenmyynnit tapahtuneet sovellettavaa edustavaa hintaa alempaan hintaan? Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että edustava hinta laskettiin 11.9.2009 edeltävänä ajankohtana eri tavalla kuin kyseisen päivämäärän jälkeen? Onko näihin kysymyksiin annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, ovatko Euroopan unionissa olevat asiakkaat tuojaan sidoksissa olevia yrityksiä?

- 2) Mikäli ensimmäisessä kohdassa esitettyihin kysymyksiin annetuista vastauksista seuraa, että tappiollinen jälleenmyynti riittää perusteeksi sille, että ilmoitettu cif-tuontihinta voidaan hylätä, miten maksettavien lisätullien määrä on tällöin määritettävä? Onko lisätullien perusta vahvistettava yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ^(?) 29–31 artiklassa tullausarvon määrittämiseksi säädettyjen menetelmien mukaisesti? Vai onko lisätullien perusta vahvistettava yksinomaan sovellettavan edustavan hinnan perusteella? Estääkö asetuksen (EY) N:o 1234/2007 141 artiklan 3 kohta käyttämästä 11.9.2009 edeltävänä ajanjaksona kyseisenä ajankohtana vahvistettua edustavaa hintaa?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettavista vastauksista seuraa, että lisätullien perimisen kannalta on ratkaisevaa, että tuodut tavarat on jälleenmyyty tappiollisesti yhteisön markkinoilla, ja jos perittävien lisätullien määrää laskettaessa niiden perustaksi on otettava edustava hinta, ovatko asetuksen (EY) N:o 1484/95 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohta tällöin yhteensopivia asetuksen (EY) N:o 1234/2007 141 artiklan kanssa, kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen 13.12.2001 antama tuomio *Kloosterboer Rotterdam B.V.*, C-317/99, EU:C:2001:681?

⁽¹⁾ Siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edustavien hintojen vahvistamisesta sekä asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28.6.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1484/95 (EYVL 1995, L 145, s. 47).

⁽²⁾ Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL 2007, L 299, s. 1).

⁽³⁾ EYVL 1992, L 302, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 1.3.2018 –
HQ omasta puolestaan, sekä alaikäisen lapsensa IP:n laillisena edustajana, ja JO v. Aegean Airlines SA**

(Asia C-163/18)

(2018/C 182/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Nederland

Pääasian asianosaiset

Kantajat: HQ omasta puolestaan, sekä alaikäisen lapsensa IP:n laillisena edustajana, ja JO

Vastaaja: Aegean Airlines SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että matkustaja, jolla on (kansallisessa oikeudessa täytäntöön pannun) matkapakettidirektiivin 90/314/ETY ⁽²⁾ perusteella oikeus vaatia matkanjärjestäjänsä palauttamaan lipun hinnan, ei voi enää vaatia hinnan palauttamista lentoliikenteen harjoittajalta?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voiko matkustaja tällöin kuitenkin vaatia lentoliikenteen harjoittajaa palauttamaan lipun hinnan, jos on oletettavissa, että jos matkanjärjestäjä asetetaan vastuuseen, se ei pysty taloudellisen tilanteensa vuoksi palauttamaan lipun hintaa, eikä kyseisellä matkanjärjestäjällä myöskään ole takuujärjestelyjä, jotka takaisivat palautuksen?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1)

⁽²⁾ Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13.6.1990 annettu neuvoston direktiivi 90/314/ETY (EYVL 1990, L 158, s. 59).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidsrechtbank Gent (Belgia) on esittänyt 7.3.2018 – Ronny Rohart v. Federale Pensioendienst

(Asia C-179/18)

(2018/C 182/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Arbeidsrechtbank Gent

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ronny Rohart

Vastaaja: Federale Pensioendienst

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettua vilpittömän yhteistyön periaatetta tulkittava Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen yhteydessä, sellaisina kuin ne on vahvistettu 29.2.1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, ⁽¹⁾ siten, että kyseinen periaate on esteenä sille, että laskettaessa palkatun työntekijän vanhuuseläkettä hänellä kyseisessä jäsenvaltiossa olevan työhistorian perusteella asianomaisen kyseisessä jäsenvaltiossa suorittamaa asepalvelusta ei jäsenvaltion lainsäädännön mukaan voida ottaa huomioon, koska asianomainen oli asepalveluksensa aikana ja myös sen jälkeen keskeytyksellä Euroopan unionin virkamies eikä sen vuoksi täytä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä työskentelyjaksoihin rinnastamiselle säädettyjä edellytyksiä?

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta 29.2.20168 annettu neuvoston asetys (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (Henkilöstösäännöt) (EYVL 1968, L 56, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 9.3.2018 – Agrenergy Srl v. Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-180/18)

(2018/C 182/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agrenergy Srl

Vastapuoli: Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2009/28/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 3 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että – kun otetaan huomioon myös yleinen luottamuksensuojan periaate ja direktiivillä luotu uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon kannustinjärjestelmän kokonaisuus – on pois suljettua, että kansallinen säädös, jossa Italian hallituksen sallitaan myöhemmillä täytäntöönpanoasetuksilla säätää aiemmin säädettyjen kannustintariffien pienentämisestä tai jopa poistamisesta, voisi olla yhteensopiva Euroopan unionin oikeuden kanssa?

⁽¹⁾ Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY (EUVL 2009, L 140, s. 16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Central Administrativo Sul (Portugali) on esittänyt
12.3.2018 – Fazenda Pública v. Carlos Manuel Patrício Teixeira ja Maria Madalena da Silva Moreira
Patrício Teixeira**

(Asia C-184/18)

(2018/C 182/15)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Central Administrativo Sul

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fazenda Pública

Vastapuolet: Carlos Manuel Patrício Teixeira ja Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 12, 56, 57 ja 58 artiklaa (nykyisin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 18, 63, 64 ja 65 artikla) tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle (30.11.1988 annetulla lain tasoisella asetuksella nro 442-A/88 hyväksytyn CIRS:n, sellaisena kuin se on muutettuna 27.12.2001 annetulla lailla nro 109-B/2001, 43 §:n 2 momentille), jonka mukaan jäsenvaltiossa (Portugalissa) sijaitsevan kiinteistön luovutuksesta syntyvään luovutusvoittoon kohdistuu ankarampi verorasitus silloin, kun luovuttaja on kyseisen jäsenvaltion kansalainen, mutta asuu kolmannessa maassa (Angolassa), kuin silloin kun luovuttaja asuu kyseisen kiinteistön sijaintivaltiossa?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 9.3.2018 – Oro Efectivo SL v.
Diputación Foral de Bizkaia**

(Asia C-185/15)

(2018/C 182/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Oro Efectivo SL

Vastapuoli: Diputación Foral de Bizkaia

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY, ⁽¹⁾ tästä direktiivistä johdettu verotuksen neutraalisuuden periaate sekä sen tulkinnasta annettu unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan jäsenvaltio voi vaatia liikkeen- tai ammatinharjoittajaa maksamaan arvonlisäverosta erillistä välillistä veroa irtaimen omaisuuden (konkreettisesti kullan, hopean tai korujen) hankkimisesta yksityiseltä, kun

- 1) hankittu esine on tarkoitettu sen työstämisen ja myöhemmän luovutuksen kautta kyseisen elinkeinonharjoittajan omaan liiketoimintaan
- 2) saatettaessa hankittu omaisuus uudelleen vaihdantaan toteutetaan arvonlisäverollisia liiketoimia ja
- 3) kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön mukaan liikkeen- tai ammatinharjoittaja ei saa tällaisten liiketoimien yhteydessä vähentää kyseistä veroa, joka on maksettu ensin mainitun hankinnan perusteella?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Kanne 15.3.2018 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-192/18)

(2018/C 182/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Szymkowska, K. Banks, H. Krämer ja C. Valero)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEUT 157 artiklaan ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽¹⁾ 5 artiklan a kohtaan ja 9 artiklan 1 kohdan f alakohtaan perustuvia velvoitteitaan, koska se on säätänyt yleisten tuomioistuinten järjestämistä koskevan lain muuttamisesta 12.7.2017 annetun lain [Ustawa z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych] 13 §:n 1–3 momentissa eri eläkeiät naisille ja miehille, jotka toimivat tuomareina yleisissä tuomioistuimissa, tuomareina ylimmässä tuomioistuimessa tai syyttäjinä sekä
- että Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan 2 alakohtaan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaan perustuvia velvoitteitaan, koska se on mainitun lain 13 §:n 1 momentissa alentanut yleisten tuomioistuinten tuomareiden eläkeikää ja samanaikaisesti antanut oikeusministerille kyseisen lain 1 §:n 26 momentin b ja c kohdassa oikeuden päättää tuomareiden palvelusajan pidentämisestä.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio moittii Puolan tasavaltaa siitä, että se on yleisten tuomioistuinten järjestämistä koskevan lain muuttamisesta 12.7.2017 annetun lain 13 §:n 1–3 momentissa antanut säännöksiä, joissa säädetään eri eläkeistä naisille ja miehille, jotka toimivat tuomareina yleisissä tuomioistuimissa, tuomareina ylimmässä tuomioistuimessa tai syyttäjinä, sekä siitä, että se on saman lain 13 §:n 1 momentissa alentanut yleisten tuomioistuinten tuomareiden eläkeikää ja samanaikaisesti antanut oikeusministerille kyseisen lain 1 §:n 26 momentin b ja c kohdassa oikeuden päättää tuomareiden palvelusajan pidentämisestä, ja siten jättänyt noudattamatta SEUT 157 artiklaan ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (uudelleenlaadittu toisinto) 5 artiklan a kohtaan ja 9 artiklan 1 kohdan f alakohtaan sekä SEU 19 artiklan 1 kohdan 2 alakohtaan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaan perustuvia velvoitteitaan.

(¹) EUVL L 204, s. 23.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 19.3.2018 – Mydibel SA v. Belgian valtio

(Asia C-201/18)

(2018/C 182/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Mydibel SA

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 14, 15, 168, 184, 185, 187 ja 188 artiklaa tulkittava ja sovellettava siten, että alkujaan asianmukaisesti vähennettyä kiinteään omaisuuteen kuuluvan tuotantotavaran arvonlisäveroa on oikaistava/tarkistettava, kun kiinteään omaisuuteen kuuluva tuotantotavara on ollut "sale and lease back" -liiketoimen (myynti- ja takaisinvuokraus) kohteena ja kun

- "sale and lease back" on yhdistetty ja yhtäaikainen järjestely, jossa verovelvollinen antaa kahdelle rahoituslaitokselle perintövuokraoikeuden (eli väliaikaisen esineoikeuden) ja nämä rahoituslaitokset antavat leasingvuokran verovelvolliselle
- kyseinen "sale and lease back" -liiketoimi on puhtaasti rahoituksellinen liiketoimi, jonka tarkoituksena on lisätä verovelvollisen välittömästi käytettävissä olevia varoja;
- "sale and lease back" -liiketointa ei ole tehty arvonlisäverollisesti;
- kiinteään omaisuuteen kuuluva tuotantotavara on jäänyt verovelvollisen hallintaan ja sitä on käytetty verovelvollisen verolliseen liiketoimintaan keskeytyksettä ja jatkuvasti niin ennen liiketointa kuin sen jälkeenkin?

Onko edellä mainittujen säännösten tulkitseminen ja soveltaminen siten, että niiden perusteella oikaistaan/tarkistetaan alkujaan vähennettyä arvonlisäveroa, yhteensopivaa arvonlisäveron neutraalisuuden periaatteen ja/tai yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Kanne 23.3.2018 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-206/18)

(2018/C 182/19)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Samnadda, J. Hottiaux ja G. von Rintelen)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU ⁽¹⁾ 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle
- Puolan tasavalta on veloitettava maksamaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla direktiivin 2014/26/EU täytäntöönpanotoimenpiteistä ilmoittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönnistä uhkasakkoa 87 612 euroa päivältä nyt käsiteltävässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä lukien
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU 43 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10.4.2016. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä näiden säännösten sanamuoto.

Puolan tasavalta esitti 22.11.2017 komissiolle kolme jo olemassa olevaa oikeustoimea, joilla direktiivi 2014/26/EU on pantu täytäntöön vain osittain. Koska Puolan tasavalta ei vielä ole saattanut kaikkia tarvittavia säännöksiä osaksi oikeusjärjestystään, komissio on päättänyt nostaa kanteen Euroopan unionin tuomioistuimessa.

Komissio vaatii kannekirjelmässään, että Puolan tasavalta veloitetaan maksamaan uhkasakkoa 87 612 euroa päivältä nyt käsiteltävässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä lukien. Uhkasakon määrä on vahvistettu ottaen huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto sekä sakon tarpeellinen ennalta ehkäisevä vaikutus.

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 84, s. 72.

Valitus, jonka Électricité de France (EDF) on tehnyt 27.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-747/15, EDF v. komissio, 16.1.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-221/18 P)

(2018/C 182/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Électricité de France (EDF) (edustaja: M. Debroux, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Ranskan tasavalta

Vaatimukset

Valittaja vaatii

ensisijaisesti, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— ratkaisee ensimmäisessä oikeusasteessa käsitellyn kanteen ja hyväksyy sen ja kumoaa täten valtioneuvoston päätöksen SA.13869 (C 68/2002) (ex NN 80/2002) 22.7.2015 annetun komission päätöksen (EU) 2016/154⁽¹⁾,

toissijaisesti, että unionin tuomioistuin

— ratkaisee lopullisesti ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn ensimmäisen kanneperusteen ja toisen kanneperusteen ensimmäisen osan, hyväksyy tämän toisen kanneperusteen ensimmäisen osan ja täten katsoo, että riidanalaisiin toimenpiteisiin voidaan soveltaa markkinataloustoimijan periaatetta

— palauttaa asian eri koonpanossa toimivaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se lausuu kantajan 22.12.2015 esittämän kanteen muista kanneperusteista ja väitteistä, ja määrää ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätettävän myöhemmin,

ja vielä toissijaisemmin, että unionin tuomioistuin

— palauttaa asian eri koonpanossa toimivaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se lausuu kantajan 22.12.2015 esittämän kanteen muista kanneperusteista ja väitteistä (mukaan luettuna toissijaisesti esitetyt kanneperusteet), ja määrää ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätettävän myöhemmin,

ja joka tapauksessa velvoittaa komission korvaamaan kaikki ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään ensisijaiseen valitusperusteeseen ja yhteen toissijaiseen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste perustuu unionin yleisen tuomioistuimen 15.12.2009 antaman tuomion EDF vastaan komissio (T-156/04) oikeusvoimavaikutuksen loukkaamiseen. Valituksenalaisessa tuomiossa riidanalainen toimenpide yksilöidään verovapautukseksi, toisin kuin 15.12.2009 annetussa samaa asiaa koskevassa tuomiossa, jossa nimenomaisesti hylättiin tämä lähestymistapa. Tämän riidanalaisen toimenpiteen erilaisen arvioinnin oikeuttamiseksi valituksenalaisessa tuomiossa ilmeisesti vedotaan – virheellisesti – tarpeeseen tulkita 15.12.2009 annettua tuomiota unionin tuomioistuimen 5.6.2012 antaman vahvistavan tuomion (C-124/10 P) ”valossa”. Tässä viimeksi mainitussa tuomiossa unionin tuomioistuin ei kuitenkaan lausunut riidanalaisen toimenpiteen yksilöinnistä, mikä on tosiasioita koskeva toteamus.

Toinen valitusperuste perustuu unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyn selvitysaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla. Tässä näytössä kuvataan tosiasiallisesti toteutetut EDF:n pääoman uudelleenjärjestelytoimet, eikä sen perusteella voida yksilöidä sen väitetyä verovapautuksen laajuutta, jonka unionin yleinen tuomioistuin katsoi olleen olemassa.

Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on loukannut unionin tuomioistuimen viimeaikaisessa oikeuskäytännössä ja erityisesti 20.9.2007 annetussa tuomiossa Frucona Košice (C-300/16 P) edellytetyn huolellista ja puolueetonta tutkimusta koskevan velvoitteen luonnetta ja ulottuvuutta.

Neljännän valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin loukkasi perusteluvaikeutta sekä kyseessä olleen toimenpiteen yksilöimisessä että siitä syystä, että kantajan Frucona Košice -tuomioon perustuvia väitteitä ei käsitelty.

Toissijaisesti esitetty valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen väitetytuen yksilöimisessä uudeksi tueksi, sillä se olisi pitänyt katsoa olemassa olevaksi tueksi.

⁽¹⁾ EUVL L 34, s. 152.

Valitus, jonka Italian tasavalta on tehnyt 9.4.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-91/16, Italia v. komissio, 25.1.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Italian tasavalta (asiamiehet: G. Palmieri ja P. Gentili, avvocato dello Stato)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Italian tasavalta vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 56 ja 58 artiklan nojalla unionin yleisen tuomioistuimen 25.1.2018 asiassa T-91/16 antaman tuomion, joka annettiin tiedoksi 29.1.2018 ja joka koskee Euroopan sosiaalirahaston tuen pienentämisestä Sisilian toimintaohjelmalta, joka kuuluu yhteisön rakennetuen myöntämiseksi Italian tavoitteen 1 kohdealueilla perustettujen yhteisön tukipuitteiden yhteyteen (POR Sicilia 2000–2006), 17.12.2015 annetun ja 18.12.2015 tiedoksi annetun komission päätöksen C(2015)9413 kumoamista; jotta viimeksi mainittu päätös kumotaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian tasavalta on riitauttanut unionin tuomioistuimessa unionin yleisen tuomioistuimen 25.1.2018 asiassa T-91/16 antaman tuomion, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Italian kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan **Euroopan sosiaalirahaston tuen pienentämisestä Sisilian toimintaohjelmalta, joka kuuluu yhteisön rakennetuen myöntämiseksi Italian tavoitteen 1 kohdealueilla perustettujen yhteisön tukipuitteiden yhteyteen (POR Sicilia 2000–2006), 17.12.2015 annettu ja 18.12.2015 tiedoksi annettu komission päätös C(2015)9413**

Ensimmäinen valitusperuste. Asetuksen 1260/99 ⁽¹⁾ 39 artiklan ja asetuksen 438/2001 ⁽²⁾ 4, 6 ja 10 artiklan rikkominen; todistustaakkaa koskevan periaatteen loukkaaminen.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon, että sen toteamista tosiseikoista kävi ilmi, että komission vuonna 2008 uudelleen aloittama tarkastus koski samoja menoja, jotka oli jo tarkastettu vuosina 2005 ja 2006 ja jotka olivat johtaneet myönteiseen tulokseen, ilman että on tullut esiin uusia tosiseikkoja.

Toinen valitusperuste. Asetuksen 1260/99 39 artiklan, asetuksen 1083/2006 ⁽³⁾ 100 artiklan ja asetuksen 1303/2013 ⁽⁴⁾ 145 artiklan rikkominen: hyvän hallinnon periaatteen, kontradiktorisen periaatteen ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaaminen.

Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut oikeutetuksi, kuitenkin tätä perustelematta, sen, että oikaisumenettely kesti kokonaisuudessaan yli seitsemän vuotta; komissio toimi pääasiallisesti siten, että sitova kuuden kuukauden määräaika, joka sillä on käytettävissään kuulemisesta alkaen lopullisen päätöksen tekemistä varten, alkoi kulua sen harkinnanvaraisesti vahvistamasta ajankohdasta, mikä teki tyhjäksi määräajan sitovan luonteen.

Kolmas valitusperuste. Asetuksen 1260/99 39 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä asetuksen 438/2001 10 artiklan rikkominen. Tosiseikkojen vääristäminen.

Unionin yleinen tuomioistuin totesi, että nyt käsiteltävässä asiassa sovellettu virheprosentti oli olennaisesti erilainen sen mukaan, oliko kyseessä ajanjakso ennen 31.12.2006 vai sen jälkeen, sekä sen mukaan, olivatko kyseessä koherentteja hankkeita vai muita hankkeita koskevat menot. Se katsoi lisäksi lainvastaisesti, että oikaisu, joka perustui yhden ainoan 32,65 prosentin suuruisen virheprosentin ekstrapolaatioon, jota käytettiin erotuksetta kaikkien hankevuosien ja kaikentyyppisten hankkeiden osalta, oli asianmukainen. Se on siten loukannut korjausten suhteellisuutta ja otosten edustavuutta koskevia periaatteita.

⁽¹⁾ Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999 (EYVL 1999, L 161, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista myönnettävän tuen hallinto- ja valvontajärjestelmien osalta 2.3.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 438/2001 (EYVL L 63, s. 21).

⁽³⁾ Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11.7.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006 (EUVL 2006, L 210, s. 25).

⁽⁴⁾ Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 320).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.4.2018 – H v. neuvosto

(Asia T-271/10 RENV) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Kansallinen henkilöstön jäsen, joka on lähetetty Bosnia ja Hertsegovinassa toteuttavaan poliisioperaation (EUPM) — Siirtopäätös — EUPM:n johtajan toimivalta päättää lähetetyn kansallisen henkilöstön jäsenen siirrosta — Perusteluvelvollisuus — Harkintavallan väärinkäyttö — Ilmeinen arviointivirhe — Työpaikkakiusaaminen)

(2018/C 182/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: H

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A. Vitro ja F. Naert)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensinnäkin SEUT 263 artiklaan perustuvasta sitä koskevasta vaatimuksesta, että on kumottava yhtäältä 7.4.2010 tehty päätös, jonka on allekirjoittanut Euroopan unionin poliisioperaatiossa (EUPM) Bosnia ja Hertsegovinassa toimiva henkilöstön johtaja ja jolla kantaja on siirretty Criminal Justice Adviser – Prosecutorin toimeen Banja Lukan (Bosnia ja Hertsegovina) aluetoimistossa, ja toisaalta 30.4.2010 tehty päätös, jonka on allekirjoittanut Euroopan unionin poliisioperaatiosta (EUPM) Bosnia ja Hertsegovinassa 8.12.2009 annetun neuvoston päätöksen 2009/906/YUTP (EUVL 2009, L 322, s. 22) 6 artiklassa tarkoitettu EUPM:n johtaja ja jolla vahvistetaan 7.4.2010 tehty päätös, ja toiseksi SEUT 268 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta saada vahingonkorvausta valittajalle väitetysti aiheutuneesta vahingosta

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) H veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 14.8.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.4.2018 – Alcogroup ja Alcodis v. komissio

(Asia T-274/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Kilpailu — Kartellit ja muut yhteistoimintajärjestelyt — Bioetanolin ja etanolin markkinat — Hallinnollinen menettely — Päätös, jossa määrätään tarkastuksesta — Komission tarkastusvalta — Asianajajien ja asiakkaiden välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuden suoja — Aikaisemman tarkastuksen jälkeen vaihdetut asiakirjat — Komissio on kieltäytynyt keskeyttämästä kyseisiä rikkomismenettelyjä — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 182/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Alcogroup (Bryssel, Belgia) ja Alcodis (Bryssel) (edustajat: asianajajat P. de Bandt, J. Dewispelaere ja J. Probst)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Christoforou, C. Giolito, V. Bottka ja F. Jimeno Fernández)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajien vaatimuksia: Orde van Vlaamse Balies (Bryssel) (edustajat: aluksi asianajajat T. Bontinck ja P. Goffinet, sitten F. Wijckmans, S. Engelen ja S. De Keer), Ordre des barreaux francophones et germanophone (Bryssel) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, A. Guillerme ja P. Goffinet) ja Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles (Bryssel) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, A. Guillerme ja P. Goffinet)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus siitä, että on kumottava 12.3.2015 tehty komission päätös C(2015) 1769 final, joka on osoitettu Alcogroupille ja kaikille suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa oleville yrityksille, mukaan lukien Alcodis, ja joka koskee neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan mukaista menettelyä (AT.40244 – Bioethanol), ja 8.5.2015 päivätty komission kirje, joka on osoitettu Alcogroupille ja joka koskee tutkimuksia AT.40244 – Bioethanol ja AT.40054 – Oil and Biofuel Markets.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Alcogroup ja Alcodis vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.
- 3) Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone ja Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles vastaavat tässä oikeusasteessa aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 279, 24.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 22.3.2018 – Valencia Club de Fútbol v. komissio

(Asia T-732/16 R)

(Välitoimet — Valtiontuet — Espanjan viranomaisten tiettyjen ammattilaisjalkapalloseurojen hyväksi myöntämä tuki — Julkisyhteisön myöntämä valtiontakaus — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2018/C 182/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Valencia Club de Fútbol, SAD (Valencia, Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Gallardo Gil-Fournier ja A. Guerrero Righetto)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Luengo, B. Stromsky ja P. Němečková)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Gavela Llopis)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus valtiontuesta SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), jonka Espanja on toteuttanut Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan hyväksi 4.7.2016 tehdyn komission päätöksen (EU) 2017/365 (EUVL 2017, L 55, s. 12) täytäntöönpanon lykkäämiseksi

Määräysosa

- 1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Asiassa Valencia Club de Fútbol (T-732/16 R) 10.11.2016 annettu määräys peruutetaan.

3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 22.3.2018 – Hércules Club de Fútbol v. komissio

(Asia T-766/16 R)

(Välitoimet — Valtiontuet — Espanjan viranomaisten tiettyjen ammattilaisjalkapalloseurojen hyväksi myöntämä tuki — Julkisyhteisön myöntämä valtiontakausta — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyydedellytys ei täyty)

(2018/C 182/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Espanja) (edustajat: asianajajat S. Rating ja Y. Martínez Mata)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Luengo, B. Stromsky ja P. Němečková)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Gavela Llopis)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus valtiontuesta SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), jonka Espanja on toteuttanut Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan hyväksi 4.7.2016 tehdyn komission päätöksen (EU) 2017/365 (EUVL 2017, L 55, s. 12) täytäntöönpanon lykkäämiseksi

Määräysosa

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Asiassa Hércules Club de Fútbol (T-766/16 R) 11.11.2016 annettu määräys peruutetaan.

3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2018 – Eco-Bat Technologies ym. v. komissio

(Asia T-361/17) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Auton akkujen kierrätysmarkkinat — Päätös, jolla oikaistaan päätöstä, jolla todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen ja määrätään sakkoja — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Myöhässä jätetty kanne — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 182/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Eco-Bat Technologies Ltd (Matlock, Yhdistynyt kuningaskunta), Berzelius Metall GmbH (Braubach, Saksa) ja Société Traitements Chimiques des Métaux (STCM) (Bazoches-les-Gallerandes, Ranska) (edustajat: M. Brealey, QC, sekä asianajajat I. Vandenborre ja S. Dionnet)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. van Schaik, G. Conte, I. Rogalski ja J. Szczodrowski)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä SEUT 101 artiklan soveltamismenettelystä 8.2.2017 annetun komission päätöksen C(2017) 900 final (asia AT.40018 – Auton akkujen kierrätys), sellaisena kuin se on oikaistuna 6.4.2017 annetulla päätöksellä C(2017) 2223 final, kumoamiseksi ja toisaalta kantajalle määrätyn sakon määrän alentamiseksi.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) *Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH ja Société traitements chimiques des métaux (STCM) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 318, 25.9.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2018 – UD v. komissio

(Asia T-574/17) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Perhe-eläkkeen saaja — Sosiaaliturva — Tiettyjen terveydenhoitokustannusten korvaamista koskevaa ennakkosuostumusta koskevan hakemuksen hylkääminen — Uusi hakemus — Puhtaasti vahvistava toimi — Kanteen nostamisen määräaika — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 182/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: UD (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Bohr ja M. Mensi)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus sellaisen komission päätöksen kumoamiseksi, jolla kantajalle kieltäydettiin myöntämästä tiettyjen terveydenhoitokustannusten korvaamista koskevaa ennakkosuostumusta

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) UD vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 30.10.2017.

Kanne 24.1.2018 – Giove Gas v. EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)

(Asia T-34/18)

(2018/C 182/28)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Giove Gas Srl (Tarquinia, Italia) (edustajat: asianajajat A. Bergonzini ja F. Dinelli)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Compagnie des gaz de petrole Primagaz (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA" – Rekisteröintihakemus nro 14 740 559

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 27.11.2017 asiassa R 1271/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa kokonaan riidanalaista päätöstä
- rekisteröi tavaramerkin.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 5.3.2018 – Szegedi Csanád v. parlamentti

(Asia T-135/18)

(2018/C 182/29)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Csanád Szegedi (Budapest, Unkari) (edustaja: asianajaja Bodó Kristóf)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan parlamentin pääsihteerin antaman maksumääräyksen nro 2017-1635
- kumoaa Euroopan parlamentin pääsihteerin 30.11.2017 tekemän päätöksen 264 196,11 euron suuruisen summan perimisestä takaisin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäiseen kanneperusteeseen mukaan Euroopan parlamentin pääsihteerin päätöksessä tehdyt matkakuluja ja avustajakuluja koskevat toteamukset ovat ristiriidassa objektiivisen todellisuuden kanssa. Kantaja on vaatinut matkakulujen korvaamista vain niissä tapauksissa, joissa hänellä oli oikeus niihin Euroopan parlamentin puhemiehistön päätöksen nro 2009/C 159/01 mukaan, jossa vahvistetaan Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen yksityiskohtaiset soveltamissäännöt.

Parlamentin jäsenten avustajat, joihin päätöksessä viitataan ja jotka ovat sopimussuhteessa Euroopan parlamenttiin, ovat avustaneet kantajaa tämän tehtävissä parlamentin jäsenenä Brysselissä ja Strasbourgissa.

- 2) Toinen kanneperuste perustuu prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen loukkaamiseen.

Kantajalle ei ole annettu tilaisuutta tutustua todisteisiin, joihin pääsihteerin päätöksessä tehdyt tosiseikkoja koskevat toteamukset perustuvat. Vaikka hän oli vaatinut tätä kirjallisesti, pääsihteerin ei toimittanut hänelle kyseisiä todisteita, minkä vuoksi hän ei kyennyt esittämään huomautuksiaan asiakysymyksestä. Pääsihteerin päätös, johon maksumääräys perustuu, on oikeudellinen toimi, jolla on kielteisiä vaikutuksia kantajaan, joka annettiin loukkaamalla puolueettoman ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin, prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteita ja kantajan puolustamisoikeuksia.

- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että pääsihteerin päätös on virheellinen todistustaakan osalta. Toisin kuin päätöksessä on todettu, 10.10.2014 asiassa T-479/13, Marciani v. parlamentti annetun tuomion 54 kohdassa esitettyjä perusteluja ei voida pitää merkityksellisinä nyt tarkasteltavassa asiassa juuri siksi, että edustaja Marcianin tapauksessa piti soveltaa Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevia sääntöjä, kun taas kantajan edustajankauden aikana oli jo voimassa neuvoston asetus (EY) N:o 160/2009.

- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan avustajille maksettujen korvausten palautusvaatimusta ei ole perusteltu oikeudellisesti. Kanneperusteesta on kaksi osaa:

Ensimmäinen osa perustuu siihen, ettei kantajan ja Euroopan parlamentin välillä ole sopimussuhdetta. Sen jälkeen kun asetus (EY) N:o 160/2009 tuli voimaan, sopimussuhde avustajiin ei sido parlamentin jäsentä vaan Euroopan parlamenttia, joka ei korvaa kuluja vaan maksaa näille korvauksen. Avustajien työsuhteen osalta kantaja katsoo, ettei hänellä ole minkäänlaista sopimussuhdetta parlamenttiin. Parlamentti ei ole maksanut kantajalle avustajien korvausta vastaavaa summaa. Koska sopimussuhdetta eikä oikeudellisia perusteita ole, kantajalla ei voi olla minkäänlaista takaisinmaksuvelvollisuutta parlamenttiin nähden.

Neljännen kanneperusteen toinen osa perustuu siihen, että avustajien ulkopuoliset tehtävät eivät synnytä minkäänlaista oikeutta vaatia korvauksia takaisin. Euroopan unionin henkilöstösäännön 12 artiklassa ei kielletä palvelussuhteen ulkopuolisia tehtäviä vaan edellytetään ainoastaan, että nimittävä viranomainen on antanut niihin suostumuksensa. Siinä tapauksessa, ettei suostumusta ole haettu, ei henkilöstösäännössä ole määrätty, että korvaus pitäisi maksaa kokonaan takaisin.

- 5) Viides kanneperuste perustuu velvoitetta koskevan säännön taannehtivan soveltamisen kieltoon. Pääsihteerin päätöksen 8 kohdassa viitataan tehdyn päätöksen oikeudellisten perusteiden joukossa yksityiskohtaisten soveltamissääntöjen 39 a artiklaan siitä huolimatta, että puhemiestön päätös nro 2015/C 397/03, jolla muutetaan Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen yksityiskohtaisia soveltamissääntöjä, on tullut sovellettavaksi vasta 1.1.2016 alkaen, minkä vuoksi sillä ei ole merkitystä tässä asiassa.

- 6) Kuudes kanneperuste perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen palautusvaatimuksen kohteena olevan summan osalta. Palautettavaksi vaadittua määrää ei ole yksityiskohtaisesti perusteltu minkäänlaisella laskumekanismilla, vaan on katsottu, ettei avustaja ole työskennellyt lainkaan kantajalle.

- 7) Seitsemäs kanneperuste perustuu arvioon, joka on tehty matkakulukorvaukseen liitetyn matka-asiakirjan päiväyksestä ja jossa on sivuutettu sen tarkoitus ja tehty tästä perusteettomat johtopäätökset.

Kanne 16.3.2018 –Chrysses Demetriades & Co. ja Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co v. neuvosto ym.

(Asia T-198/18)

(2018/C 182/30)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantajat: Chrysses Demetriades & Co. LLC (Limassol, Kypros), Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC (Limassol) (edustaja: P. Tridimas, barrister)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki, Eurogroup ja Euroopan unioni

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajat maksamaan kantajille tämän kanteen liitteessä mainitut summat korkoineen, jotka lasketaan 26.3.2013 lukien unionin yleisen tuomioistuimen tuomion julistamiseen saakka
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vaihtoisesti ja toissijaisesti kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että Euroopan unionille ja/tai vastaajana oleville toimielimille on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu
- määrittää, mitä menettelyä noudatetaan kantajien kärsimän tosiasiallisen korvattavissa olevan vahingon selvittämiseksi
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisesti samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-197/18, *JV Voscf ym. v. neuvosto ym.*, esitetyt.

Kanne 23.3.2018 – VQ v. EKP

(Asia T-203/18)

(2018/C 182/31)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: VQ (edustaja: barrister G. Cahill)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla Euroopan keskuspankin 14.3.2018 tekemän päätöksen SNC-2016-0026

- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että YVM-asetuksen 18 artiklan 6 kohta on lainvastainen,⁽¹⁾ ja näin ollen kumoamaan mainitun päätöksen, ja
- velvoittamaan EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan EKP rikkoi YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohtaa määräämällä hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen sellaista oikeusperustaa käyttäen, joka muodostuu sellaisesta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä, jolla ei ole välitöntä oikeusvaikutusta.
  - Kantaja väittää, että sen 1.1.2014 ja 31.12.2015 välisenä aikana suorittamia omien osakkeiden takaisinostoja ei pidä katsoa asetuksen N:o 575/2013⁽²⁾ 77 a ja 78 artiklan vastaisina, koska pääomapuskuri tuli voimaan ja määriteltiin vasta 1.1.2016.
  - Kantaja katsoo siltä osin kuin EKP:n päätös perustuu direktiivissä 2013/36⁽³⁾ vahvistettuihin pääomapuskuriin sovellettaviin sääntöihin, joista tuli sitovia ja jotka tulivat voimaan ja määriteltiin vasta 1.1.2016, että EKP määräsi hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen ilman välittömästi sovellettavaa unionin oikeussääntöä tai kansallista oikeussääntöä.
  - Näin ollen riidanalaisella päätöksellä rikotaan YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti loukataan laillisuusperiaatetta, josta määrätään perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdassa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan EKP rikkoi asetuksen N:o 468/2014⁽⁴⁾ 132 artiklan 1 kohdan b alakohtaa siltä osin kuin se määräsi hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen julkaisemisesta nimien kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan YVM-asetuksen 18 artiklan 6 kohta on lainvastainen ja ristiriidassa SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa siltä osin kuin siinä asetetaan velvollisuus julkaista hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus siitä seikasta riippumatta, että hakija aikoo valittaa siitä unionin yleiseen tuomioistuimeen SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa asetettujen määräaikojen puitteissa.
  - Saattaessaan voimaan YVM-asetuksen 18 artiklan 6 kohdassa vahvistetun kaltaisen säännön, neuvosto epäsi SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrätyn kahden kuukauden määräajan hakijalta, joka aikoo valittaa päätöksestä julkistaa hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus ilman nimiä.
  - Riidanalaisella päätöksellä poiketaan kahden kuukauden määräajasta, jonka kuluessa kumoamiskanne on nostettava, ja siinä myönnetään EKP:lle yksipuolinen valta määritellä, missä vaiheessa luottolaitoksen on nostettava kanne.
  - Kun EKP:lla on toimivalta julkistaa hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus, asianomaisen luottolaitoksen on tehtävä hakemus ennen seuraamuksen julkistamista koskevaa EKP:n päätöstä. Tämä tilanne synnyttää luottolaitokselle kohtuutonta epävarmuutta, joka voi jopa rajoittaa sen mahdollisuutta kanteen nostamiseen ja loukkaa näin ollen sen perusoikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin.

- Näin ollen YMV-asetuksen 18 artiklan 6 kohta on ristiriidassa SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa.
- Riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin EKP epäsi kantajalta oikeuden tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin.

- (¹) Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63).
- (²) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1).
- (³) Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338).
- (⁴) Kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa 16.4.2014 annettu Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) (EUVL 2014, L 141, s. 1).

Kanne 30.3.2018 – Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Skootterit)

(Asia T-219/18)

(2018/C 182/32)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italia) (edustaja: asianajaja F. Jacobacci)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 1 783 655-0002

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 19.1.2018 asiassa R 1496/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa haltijan rekisteröidyn yhteisömallin nro 1 783 655-0002 mitättömäksi kaikilla kannekirjelmässä esitetyillä perusteilla
- määrää unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 190 artiklan mukaisesti, että valituslautakunnassa pidetyn menettelyn vastapuoli ja mallin haltija vastaavat siinä aiheutuneista kuluista
- velvoittaa EUIPO:n ja mahdollisen väliintulijan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Yhteisömallista annetun asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan virheellinen tulkinta ja soveltaminen
- Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan e alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkominen.

Kanne 5.4.2018 – Transtec v. komissio**(Asia T-228/18)**

(2018/C 182/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Transtec (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat L. Levi ja N. Flandin)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen

ja näin ollen

- kumoamaan 26.3.2018 tehdyn päätöksen, jolla Euroopan komissio hylkäsi kantajan johtaman yhteenliittymän tarjouksen osa-alueesta nro 3 tarjouskilpailussa "Framework contract for the implementation of external aid 2018 (SIEA EUROPAID/138778/DH/SER/MULTI)" (jäljempänä tarjouskilpailu), joka koskee puitesopimuksen tekemistä palvelujen tarjoamisesta kolmansille maille, jotka saavat Euroopan unionin ulkomaanapua, ja jolla osa-alue nro 3 myönnettiin kymmenelle muulle tarjouksentekijälle
- prosessinjohtotoimena (unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 55 artikla) pyytämään vastaajaa esittämään (i) osa-alueella nro 3 varten hyväksytyjen tarjousten ominaispiirteet ja edut sekä pisteet, jotka ne olivat saaneet ala-osioista 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 1.6 osassa "Global Organisation and Methodology", ja pisteet, jotka kymmenen valittua tarjousta olivat saaneet osa-alueella 3 osassa "Technical score" ja osassa "Financial score", ja (ii) arviointilautakunnan yksityiskohtaisen kertomuksen
- ottamaan tutkittavaksi ja hyväksymään vahingonkorvausvaatimuksen, jonka määrä vastaa 2 400 000 euron bruttomarginaalia
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Kantaja* vetoaa kanteensa tueksi kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL L 298, s. 1, jäljempänä varainhoitoasetus) 106 artiklan ja tarjoajille annettujen ohjeiden (Instructions to Tenders) 4 artiklan rikkomiseen. Komissio on rikkonut näitä artikloita, koska se ei ole sulkenut tarjoajaa menettelystä sellaisten sääntöjenvastaisuuksien johdosta, jotka liittyvät erääseen siihen yhteenliittymään, jonka kanssa hankintasopimus tehtiin, kuuluvista tarjouksentekijöistä.

- 2) Toinen kanneperuste perustuu komission ilmeiseen arviointivirheeseen ja varainhoitoasetuksen 110 artiklan 5 kohdan, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (EUVL L 362, s. 1, jäljempänä soveltamisasetus) 151 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdasta aiheutuvien velvoitteiden, hyvän hallinnon ja tarjoajille annettujen ohjeiden 15 artiklan 3 kohdan noudattamatta jättämiseen, koska komissio ei ole tehnyt riittävän tarkkaa tutkimusta epänormaalin alhaisista tarjouksista.
  - 3) Kolmas kanneperuste perustuu perusteluvollisuuden – sellaisena kuin se seuraa varainhoitoasetuksen 113 artiklan 2 kohdasta ja soveltamisasetuksen 161 artiklan 1 kohdasta – loukkaamiseen.
  - 4) Neljäs kanneperuste perustuu perusoikeuskirjan 47 artiklassa määrätyn tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden loukkaamiseen.
  - 5) Viides kanneperuste perustuu yhdenmukaista kohtelua, syrjäntäkieltoa ja tasapuolista kilpailua koskevien periaatteiden loukkaamiseen sekä varainhoitoasetuksen 102 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomiseen siitä syystä, että tarjoajille annettujen ohjeiden 7 artikla on lainvastainen.
  - 6) Kuudes kanneperuste perustuu hyvän hallinnon periaatteen – sellaisena kuin siitä määrätään perusoikeuskirjan 41 artiklassa – loukkaamiseen siitä syystä, että tarjoajille annettujen ohjeiden 7 artikla on lainvastainen.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI